

Uvádzané žalobné dôvody

- odvolací senát nesprávne rozšíril rozsah ochrany ochrannej známky Alcar Holding GmbH,
- odvolací senát sa dopustil nesprávneho posúdenia pravdepodobnosti zámeny medzi ochrannými známkami.

Žaloba podaná 12. februára 2019 — Lantmännen a Lantmännen Agroetanol/Komisia**(Vec T-79/19)**

(2019/C 131/64)

*Jazyk konania: angličtina***Účastníci konania**

Žalobkyne: Lantmännen ek för (Štokholm, Švédsko), Lantmännen Agroetanol AB (Norrköping, Švédsko) (v zastúpení: S. Perván Lindeborg, A. Johansson, advokáti, a R. Bachour, solicitor)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyne navrhujú, aby Všeobecný súd:

- zrušil článok 1 rozhodnutia Komisie C(2019) 743 final z 28. januára 2019 týkajúceho sa námietky vznesenej žalobkyňami proti sprístupneniu dokumentov v súlade s článkom 8 rozhodnutia predsedu Európskej komisie 2011/695/EÚ z 13. októbra 2011 o funkcii a pôsobnosti vyšetrovateľa v niektorých konaniach vo veci hospodárskej súťaže (Ú. v. EÚ L 275, 2011, s. 29) (vec AT.40054 — referenčné hodnoty etanolu) a
- uložil žalovanej povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyne uvádzajú päť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod založený na tom, že napadnuté rozhodnutie porušuje právne predpisy, ktorými sa riadi konanie o urovaní.

Žalobkyne tvrdia, že právne nástroje, ktorými sa riadi konanie o urovaní sporov, by mali brániť sprístupneniu relevantných dokumentov. Najmä článok 10a, článok 15 ods. 1 písm. b) a článok 16a ods. 2 nariadenia Komisie (ES) č. 773/2004 zo 7. apríla 2004, (!) chápané vo vzájomnej súvislosti, by sa mali vykladať takým spôsobom, že obmedzujú sprístupnenie záznamov z rozhovorov o urovaní na samotný návrh na urovanie, ktorý môže byť sprístupnený len pri splnení prísnych podmienok.

2. Druhý žalobný dôvod založený na tom, že napadnuté rozhodnutie porušuje zásadu ochrany legitímnej dôvery.

Žalobkyne tvrdia, že žalovaná svojou zaužívanou praxou vyňatia neoficiálnych dokumentov predložených v kontexte rozhovorov o urovaní zo spisu, ku ktorému mali prístup tretie strany, a prostredníctvom špecifických uistení v tomto smere v kontexte rozhovorov o urovaní, založila u žalobkýň dôvodné očakávanie týkajúce sa dôverného zaobchádzania so spornými dokumentmi.

3. Tretí žalobný dôvod založený na tom, že napadnuté rozhodnutie porušuje zásady rovnosti zaobchádzania a rovnosti zbraní.

Žalobkyne tvrdia, že sprístupnením záznamov z ich rozhovorov o urovnaní tretím stranám žalovaná porušila zásadu rovnosti zaobchádzania tým, že postavila urovnávajúce strany do horšej pozície než strany, ktoré rozhovory o urovnaní ukončili. Neodôvodnené rozšírenie prístupu tretích strán k spisu by bolo zároveň porušením zásady rovnosti zbraní, a to tým, že by im bola poskytnutá výhoda v inherentne konkurenčnom vzťahu medzi subjektmi podozrivými zo spoločného porušenia pravidiel hospodárskej súťaže vo vzťahu k budúcim nárokom z porušenia.

4. Štvrtý žalobný dôvod založený na tom, že napadnuté rozhodnutie porušuje zásadu riadnej správy vecí verejných.

Žalobkyne ďalej tvrdia, že povolením sprístupnenia informácií, ktoré sú predmetom sporu, rozhodnutie umožnilo žalovanej prijať krajne nekonzistentnú politiku, v rámci ktorej sú žalobkyne vystavené podstatne menej výhodnému zaobchádzaniu než adresáti všetkých skorších rozhodnutí žalovanej. Z tohto pohľadu by napadnuté rozhodnutie malo byť považované za porušenie práva žalobkyň na to, aby inštitúcie Európskej únie, medzi ktoré patrí aj žalovaná, vybavili ich záležitosti „nestranne, spravodlivo a v primeranej lehote“, a tým za porušenie článku 41 ods. 1 Charty základných práv Európskej únie.

5. Subsidiárne, piaty žalobný dôvod založený na tom, že v odôvodnení došlo k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci.

Piatym žalobným dôvodom, ktorý je subsidiárny k ostatným žalobným dôvodom, žalobkyne tvrdia, že aj v prípade, že by Všeobecný súd nakoniec súhlasil so žalovanou vo veci sprístupnenia sporných materiálov iným podnikom, napadnuté rozhodnutie by malo byť zrušené z dôvodu chýb v odôvodnení.

Na účely sprístupnenia sporných materiálov uplatnila žalovaná bod 35 oznámenia o urovnaní. Bod 35 sa týka len návrhov na urovanie a nie dokumentov týkajúcich sa urovnania, čo je výraz používaný v napadnutom rozhodnutí. Aby bolo odôvodnenie vnútorne súladné, napadnuté rozhodnutie by malo byť preformulované tak, aby označovalo tieto materiály za súčasť návrhu na urovanie.

(¹) Nariadenie Komisie (ES) č. 773/2004 zo 7. apríla 2004, ktoré sa týka vedenia konania Komisiou podľa článkov 81 a 82 Zmluvy o založení ES (Ú. v. EÚ L 123, 2004, s. 39; Mim. vyd. 08/003, s. 81).

Žaloba podaná 18. februára 2019 — Rezon/EUIPO (imot.bg)

(Vec T-101/19)

(2019/C 131/65)

Jazyk konania: bulharčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Rezon OOD (Sofia, Bulharsko) (v zastúpení: Yordanova-Harizanova, Rechtsanwältin)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Dotknutá sporná ochranná známka: prihláška obrazovej ochrannej známky Európskej únie imot.bg — prihláška č. 17 203 316

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie druhého odvolacieho senátu EUIPO z 9. novembra 2019 vo veci R 999/2018-2